

Art. 24. Kto nie dopełniając swego obowiązku uniemożliwia lub utrudnia realizowanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia ze szkodą dla gospodarki narodowej, podlega karze aresztu do lat 2 i grzywny lub jednej z tych kar.

R o z d z i a ł V.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 25. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi źródła i sposób finansowania wynalazczości pracownicznej oraz pomocy udzielanej w myśl art. 4.

Art. 26. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może utworzyć w Urzędzie Patentowym wydziały lub inne komórki organizacyjne dla spraw pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Art. 27. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do wynalazków zgłoszonych w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu ani też do praw z patentów udzielonych na te wynalazki.

Art. 28. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do wzorów użytkowych i zdobniczych w rozumieniu art. 87 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami), których twórcami są pracownicy uspołecznionych zakładów pracy.

Art. 29. 1. Przepisy niniejszego dekretu dotyczące pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień stosuje się również do wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień dokonanych przez pracowników stowarzyszeń wyższej użyteczności, związków zawodowych i organizacji społecznych.

2. Właściwe władze naczelne stowarzyszeń i organizacji wymienionych w ust. 1 w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określają w ramach swych uprawnień statutowych organy powołane do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień oraz do określania wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, jak również ustalają strukturę organizacyjną i zakres działalności tych organów.

Art. 30. 1. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, dokonanych przez pracowników podlegających Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

2. Ministrowie Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów wydadzą każdy w swoim zakresie przepisy w przedmiocie unormowanym niniejszym dekretem.

Art. 31. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami) uchyla się art. 17 i 103.

Art. 32. 1. Do pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, dotyczących obrony Państwa, stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych dotyczących obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 496).

2. Przepisy niniejszego dekretu, dotyczące wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, stosuje się również do wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień z zakresu obrony Państwa.

3. Do ustalenia wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia dotyczące obrony Państwa, właściwą jest Komisja Rozjemcza do spraw wynalazków i wzorów użytkowych dotyczących obrony Państwa, przewidziana w art. 9 i 14 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych dotyczących obrony Państwa.

Art. 33. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

Art. 34. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: **B. Bierut**

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

ROZPORZĄDZENIE RADY PAŃSTWA

z dnia 12 października 1950 r.

w sprawie wewnętrznej organizacji, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem

Gospodarczym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 41, poz. 374) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Zadaniem Komisji Specjalnej i jej delegatur jest rozpoznawanie spraw, określonych w art. 1 i 6 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (nazywanego w dalszym ciągu niniejszych przepisów w skrócie „dekretem“).

§ 2. Komisja Specjalna i jej delegatury nie rozpoznają spraw przeciw nieletnim, którzy w chwili popełnienia przestępstwa nie mieli ukończonych 17 lat życia.

§ 3. Rozpoznawanie spraw w Komisji Specjalnej i jej delegaturach odbywa się bez udziału obrońcy.

R o z d z i a ł 2.

Komisja Specjalna.

§ 4. Rada Państwa mianuje Przewodniczącego Komisji Specjalnej, jego zastępcę oraz 7 członków.

§ 5. Przewodniczący Komisji Specjalnej kieruje całokształtem prac Komisji i jej delegatur oraz sprawuje nad nimi ogólny nadzór.

§ 6. Przewodniczący Komisji Specjalnej rozpoznaje skargi na czynności zastępcy i członków Komisji oraz na czynności przewodniczącego i członków delegatur.

§ 7. W razie przeszkody w urzędowaniu Przewodniczącego Komisji Specjalnej wszystkie jego uprawnienia przysługują jego zastępcy.

§ 8. Uchwały Komisji Specjalnej zapadają zwykłą większością głosów przy udziale Przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej 4 członków Komisji. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 9. Uchwały Komisji wymaga:

- 1) przedstawienie Radzie Państwa projektu zmian niniejszych przepisów o wewnętrznej organizacji, sposobie urzędowania oraz trybie postępowania Komisji Specjalnej,
- 2) ustalanie wytycznych orzecznictwa Komisji i jej delegatur,
- 3) rozpoznanie innych spraw przedstawionych Komisji przez jej Przewodniczącego.

§ 10. 1. Komisja Specjalna orzeka w składzie trzech członków, wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji.

2. W sprawach rozpoznawanych w trybie art. 11 ust. 3 dekretu Komisja Specjalna orzeka w rozszerzonym składzie pięciu członków wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji.

3. Orzeczenia Komisji Specjalnej zapadają większością głosów.

§ 11. Komisja Specjalna orzeka:

- a) w sprawach o korupcję, łapownictwo, powodowanie paniki w celu szkodenia interesom mas pracujących,
- b) w sprawach, w których prokurator złożył wniosków o zakaz pobytu sprawcy w województwie jego dotychczasowego miejsca zamieszkania,
- c) w innych sprawach, które prokurator ze względu na szczególne okoliczności skieruje do Komisji Specjalnej.

§ 12. 1. Z posiedzenia składu orzekającego Komisji Specjalnej spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący składu orzekającego oraz protokolant.

2. Orzeczenia podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

R o z d z i a ł 3.

Delegatury Komisji Specjalnej.

§ 13. 1. Delegatury Komisji Specjalnej składają się z przewodniczącego oraz 2—5 członków, mianowanych za zgodą Przewodniczącego Komisji Specjalnej przez prezydów wojewódzkich rad narodowych, a w m. st. Warszawie i m. Łodzi — przez prezydów rad narodowych tych miast.

2. Na czele delegatury stoi przewodniczący.

§ 14. Przewodniczący delegatury ustanawia na czas przeszkody w urzędowaniu jednego z członków delegatury swoim zastępcą.

§ 15. 1. Delegatury orzekają w składzie trzech członków wyznaczonych przez przewodniczącego delegatury.

2. Przepisy § 10 ust. 3 i § 12 stosuje się odpowiednio do delegatury.

§ 16. 1. Delegatury orzekają w sprawach wymienionych w art. 1 i 6 dekretu, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych do rozpoznania Komisji Specjalnej.

2. W szczególności delegatury orzekają w sprawach o przywłaszczenie mienia społecznego, spekulację, potajemny ubój, nielegalny garbunek skór i potajemne gorzelnictwo.

R o z d z i a ł 4.

Organy Komisji Specjalnej i jej delegatur.

§ 17. 1. Organami Komisji Specjalnej są:

Biura:

- a) Orzecznictwa,
- b) Nadzoru,
- c) Ogólno-Administracyjne.

Referaty:

- a) Kadr,
- b) Socjalny.

2. Przewodniczący Komisji Specjalnej mianuje i zwalnia dyrektorów biur oraz określa tryb mianowania i zwalniania innych pracowników organów Komisji Specjalnej.

§ 18. Biuro Orzecznictwa przygotowuje sprawy dla składów orzekających Komisji Specjalnej oraz opracowuje zlecone mu zagadnienia z zakresu orzecznictwa.

§ 19. Biuro Nadzoru przygotowuje sprawy w zakresie nadzoru nad orzecznictwem delegatur oraz opracowuje zlecone mu zagadnienia z zakresu nadzoru nad czynnościami delegatur.

§ 20. Biuro Ogólno-Administracyjne wykonuje prace w zakresie spraw: organizacyjno-administracyjnych, budżetowych, finansowych, gospodarczych, sprawozdawczości i statystyki, kancelaryjnych i archiwum.

§ 21. Referat Kadr wykonuje prace w zakresie spraw osobowych oraz szkolenia ideologicznego i zawodowego pracowników Komisji Specjalnej i jej delegatur.

§ 22. Referat Socjalny załatwia sprawy socjalne pracowników Komisji Specjalnej i jej delegatur.

§ 23. Organizację i zakres działania organów delegatur Komisji Specjalnej oraz tryb mianowania i zwalniania pracowników tych organów określa Przewodniczący Komisji Specjalnej.

R o z d z i a ł 5.

Przepisy końcowe.

§ 24. Członkowie Komisji Specjalnej i jej delegatur składają przed objęciem urzędu ślubowanie według roty przewidzianej dla sędziów i prokuratorów.

§ 25. Do próśb o ulaskawienie stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego z tym, że uprawnienia zastrzeżone sądowi przysługują odpowiednio Komisji Specjalnej i jej delegaturom.

§ 26. Do wznowienia postępowania stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego, przy czym o wznowieniu postępowania w sprawach rozpoznanych przez delegatury orzeka Komisja Specjalna w składzie trzech członków, a w sprawach rozpoznanych przez Komisję Specjalną — skład orzekający złożony z pięciu członków Komisji.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Państwa z dnia 18 czerwca 1947 r. w sprawie ustalenia przepisów dotyczących wewnętrznej organizacji, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 244).

Prezydent Rzeczypospolitej i Przewodniczący
Rady Państwa: *Bolesław Bierut*

430

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 października 1950 r.

w sprawie zmiany granic miast: Kazimierz Dolny, Puławy, Myślenice, Zakopane, utworzenia gminy Ujsoly oraz zmiany nazw gmin Stany i Uście Ruskie.

Na podstawie art. 4 i 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W powiecie puławskim, województwie lubelskim wyłącza się:

- 1) z gminy Celejów — gromadę Wylągi,
- 2) z gminy Szczekarków — gromady: Dąbrówka, Mięćmierz, Nowy Las, Okale

i włącza się je do miasta Kazimierz Dolny w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z gminy Końskowola w powiecie puławskim, województwie lubelskim wyłącza się:

- 1) część gromady Rudy Kolonia obejmującą las państwowy Ruda Czechowska,
- 2) część gromady Młynki obejmującą gospodarstwo rolne Michałówka i las Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego Ruda Las z wyłączeniem enklawy, oddzielonej łąkami gromad Starawieś i Wola Osińska

i włącza się je do miasta Puławy w tymże powiecie i województwie.

§ 3. 1. Z gminy Pcim w powiecie myślenickim, województwie krakowskim wyłącza się część gromady Stróża obejmującą przysiółek Chelm wraz z obszarem lasu i włącza się ją do miasta Myślenice w tymże powiecie i województwie.

2. Nowa granica miasta Myślenice i gminy Pcim na odcinku gromady Stróża bieć będzie od punktu styczności dotychczasowej granicy miasta z granicą gromad Osieczany i Stróża, oznaczonego na mapie katastralnej gromady Stróża trzema kopcami i literami M.D.O. w kierunku wschodnim, następnie południowo-wschodnim, dotychczasową granicą gromady Stróża do kopca granicznego oznaczonego nr 8, leżącym przy południowo-wschodnim narożniku parceli nr kat. 802/25; od tego narożnika granica biegnie w kierunku zachodnim północną granicą drogi nr kat. 13859, następnie północną granicą drogi nr kat. 13889 do południowo-wschodniego narożnika parceli nr kat. 2531; od tego punktu granica skręca na północ i biegnie wschodnimi granicami parcel nr nr kat. 2530 i 1903, po czym biegnie dalej w kierunku zachodnim południową granicą parceli nr kat. 380, aż do zetknięcia się z północno-zachodnim narożnikiem drogi oznaczonej nr kat. 13793; dalej granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim, północno-zachod-